

SILVIA

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Naam is afgeleid van het Latijnse woord 'silva' = 'bos' of 'woud': dus 'vrouw uit de bossen', 'bosvrouw'.

*

Silvia in de mythologie

In de Romeinse mythologie schonk de natuurgodin Rhea **Silvia** aan oorlogsgod Mars de tweeling Romulus en Remus, de latere stichters van de stad Rome. Het tweetal werd te vondeling gelegd en zou door wolven worden opgevoed.

*

Bijzonderheden

De naam **Sylvia** stond in 1925 en 1950 in Engeland en Wales op de 45e plaats van de meest gekozen meisjesnamen. In 1960 in het toenmalige West-Duitsland op de 7e plaats; in 1967 18e te Karlsruhe, 14e te Bern, 15e te Berlijn en 14e te Linz. Werd tot 1970 voor 'modern' gehouden om vervolgens binnen het Duitse taalgebied weer weg te ebben.

*

Shakespeare gaf één van zijn karakters de naam Silvia in zijn stuk 'Two gentlemen of Verona' (1594). Later was Silvia ook een geliefde naam in de pastorale dichtkunst (dichtkunst die de natuur en het landleven verheerlijken).

*

Silvia (ook **Sylvia**) **van Rome**, Italië; weduwe; † **592. Feest 3 & 5 november.**

Zij was van Romeinse adel en gehuwd met de senator Gordianus. Uit hen werd de latere paus Gregorius de Grote geboren. Toen Gordianus was overleden, trok zij zich terug in een soort kloosterhuis om haar leven verder door te brengen in gebed en eenvoud. Door de christenen is zij daarom altijd in ere gehouden als het toonbeeld van een christenweduwe. Gregorius liet een portret van haar maken dat bestemd was voor het klooster waar hij zelf in woonde. Van haar kant hield zijn moeder onafgebroken oog op zijn zwakke gezondheid, ook toen hij bisschop van Rome was geworden en dus paus was over de christenheid van die dagen. Er wordt van haar verteld dat zij de groenten van de markt niet vertrouwde en dat zij hem daarom elke dag groenten toestuurde uit eigen tuin.

*

Silvia Rufina, Egyptische woestijn; kluizenares; † **ca 400. Feest 3 november.**

De heilige maagd Silvia was de dochter van Rufinus die landvoogd was geweest. Zij reisde van Jeruzalem naar Egypte in gezelschap van haar neef Juvinus, die een vroom en geleerd man was en in de gemeenschap de functie van diaken bekleedde. In Pelusië aangekomen, werden ze overvallen door een geweldige hitte. Juvinus nam dus koud water om zijn handen en voeten te wassen. Daarna legde hij een dierenvel op de grond en strekte er zich behaaglijk op uit. Toen de heilige Silvia zag hoe haar neef er zijn gemak van nam, wees zij hem terecht: "Zo'n jonge vent en dan al zo uit op je gemak! Je mag wel oppassen. Ik heb dat altijd anders gedaan. Ik ben al de zestig gepasseerd en nooit heb ik mijn lijf, mijn handen of voeten met lekker water gewassen. Ja, al schreef mijn dokter het voor tijdens een ziekte, dan nog heb ik nooit mijn gemak gezocht: nooit heb ik op een zacht bed geslapen, nooit in een koets willen reizen."

Zij was een geleerde vrouw en hield van studie. De nacht was haar als de dag; zij las dan de aloude boeken van schrijvers als Gregorius, Stefanus, Pierius, Basilius en van nog veel meer knappe koppen. Zij las ze niet oppervlakkig of vluchtig, nee, ze las elk boek wel zeven of acht keer. Zij hoopte dat de inhoud ervan haar geest zou opheffen, zodat zij als een geestelijke vogel tot God kon opvliegen, want van Hem verhoopde zij de eeuwige beloning.